

des *Çiçupālabadha*, Verz. d. Oxf. H. No. 194. — b) Hypokoristikon der auf दत्त auslautenden Personennamen P. 5, 2, 83, Vārtt. 4, Sch.

दत्तकचन्द्रिका (द० + च०) f. Titel eines Werkes GILD. Bibl. 462. 495. 496.

दत्तकमीमांसा (द० + मी०) f. Titel eines Werkes GILD. Bibl. 495. 496.

Verz. d. B. H. No. 1403.

दत्ततीर्थकृत् (दत्त + ती०) m. N. pr. des 8ten Arhant's der vergangenen Utsarpiṇī H. 51.

दत्तभुङ्गस्तोत्र (द० + भु० + स्तो०) n. und दत्तमहिम्न (द० + म०) m. Titel zweier Schriften von *Çaṃkarakārja* Verz. d. Pet. H. No. 62. 61.

दत्तवर (द० + व०) adj. f. 1) *derjenige, dem gewährt worden ist sich Etwas zu erbitten: पूर्वं दत्तवरा राज्ञा वरविताववाचत R. 1, 1, 22. — 2) in Folge eines ausgesprochenen Wunsches als Geschenk gewährt: शरैः R. 6, 19, 61.*

दत्तशत्रु (द० + श०) m. N. pr. eines Sohnes des Rāgādhideja *Çura* HARIV. 2034.

दत्तशर्मन् (द० + श०) desgl. ebend.

दत्तात्मन् (दत्त + आत्मन्) 1) adj. *der sich selbst gegeben hat, in Verb. mit पुत्र ein elternloser oder von seinen Eltern verstossener Sohn, der sich selbst als Sohn andern Eltern anbietet, Jāś. 2, 131. Vgl. स्वपदत्त. — 2) m. N. pr. unter den Viçve Devāḥ MBh. 13, 4359.*

दत्तात्रेय (दत्त + आत्रेय) m. N. pr. eines Sohnes des Atri von der Anasujā, der dem Arjuna Kārtavirja seine Gunst zuneigt und für eine Incarnation Vishṇu's angesehen wird, MBh. 3, 11036. 12, 1751. 13, 4329. fgg. 7189. 7224. HARIV. 2305. fgg. 5868. BUĀG. P. 9, 23, 23. VP. 83. MĀRK. P. 16, 12. fgg. 17, 7. fgg. Verz. d. Oxf. H. 108, a. Verz. d. B. H. No. 487. 1314. योगशास्त्र 648. दत्तात्रेयोपनिषद् Ind. St. 3, 326. Davon दत्तात्रेयीय n. *die Erzählung vom Dattātreja* MĀRK. P. 19 in der Unterschr.

दत्ताप्रदानिक (von दत्त + प्रदान) adj. *auf die Nichtablieferung einer geschenkten Sache bezüglich: व्यवहारपद् Mir. 258, 3 v. u. fgg.*

दत्तामित्र (दत्त + मित्र) 1) m. N. pr. eines Fürsten der Sauvira MBh. 1, 5337. LIA. I, 656, N. 2. — 2) so oder मित्रा f. N. pr. einer Gegend; vgl. दत्तामित्रिय und दत्तामित्रा.

दत्ति (von 1. दा) f. *das Geben, Darbringen* P. 7, 4, 46. निवापदत्तिभिः RAGH. 8, 85.

दत्तिक. दत्तिय und दत्तिल्ल m. Hypokoristika der auf दत्त ausgehenden Personennamen P. 5, 3, 83, Vārtt. 3, Schol.

दत्तिय m. Bein. Indra's ÇKDR. und WILS. nach TRIK. 1, 1, 57, wo die gedr. Ausg. दत्तिय liest.

दत्तैराडपट्टक (दत्त - रराड + प०) N. pr. eines Gebietes im Dekhan LIA. II, 955.

दत्तोपनिषद् (दत्त + उप०) oder mit dem vollen Namen श्रीमद्दत्तो० f. Titel einer Upanishad Verz. d. Pet. H. No. 6.

दत्तोलि m. N. pr. eines Sohnes des Pulastja VP. 83. eines der 7 Weisen im 2ten Manvantara 261.

दत्त्र (von 1. दा oder vielmehr der reduplic. Form दद्; also etymol. richtiger दत्त) n. *Gabe, Spende* (NAGH. 1, 2 unter den Wörtern für Gold): इन्द्रयत्ते मार्दिने दत्त्रमस्त्यस्मभ्यं तद्धर्म्यं प्रयन्धि RV. 3, 36, 9. दत्त्रे विश्वा

घधिया इन्द्र कृष्टोः 4, 17, 6. गिरिरेव प्र रसो अस्य पिन्वित् दत्त्राणां पुरुभोजसः VĀLAKH. 1, 2. — Vgl. दत्त्रया, गोदत्त्र, पुरु०, सु०.

दत्त्रवत् (von दत्त्र) adj. *gabenreich: यो दत्त्रवो उषसो न प्रतीकं व्यूर्णते द्वाष्टुषे वार्योणि RV. 6, 50, 8.*

दत्त्रिम (von दत्त्र) adj. *durch Schenkung erhalten: दास M. 8, 415. पुत्र 9, 144. 142. माता पिता वा दद्यातां यमद्भिः पुत्रमापदि । सदृशं प्रीतिसंपुक्तं स ज्ञेयो दत्त्रिमः सुतः ॥ 168. — Vgl. कृत्रिम u. s. w.*

दत्त्रित् (von दत्त) adj. *mit Zähnen versehen, beissend: मा दत्त्रित् दृशति मादत्तं RV. 1, 189, 5. दत्त्रती रज्जुः die Schlange AV. 4, 3, 2. 7, 108, 1. व्याघ्रं दत्त्रतां वयं प्रथमं जम्भयामसि 4, 3, 4.*

1. दद् reduplic. Nebenform von 1. दा; s. dass.

2. दद् (= 1. दद् = दा) adj. *gebend in आपुर्दद्.*

दद (von 1. दा) *gebend* P. 3, 1, 139. Vgl. अम्पदद्.

ददद onomatop. vom Rollen des Donners ÇAT. Ba. 14, 8, 2, 4.

ददन (von दद्) n. *das Geben* ÇABDAR. im ÇKDR.

ददरि N. pr. eines Flusses: संगम Verz. d. Oxf. H. 149, b, 3.

ददि (von 1. दा) adj. *gebend* VOP. 26, 155. mit dem acc.: वभिर्विभ्रं पयिः सोमं ददिर्गाः (P. 2, 3, 69, Sch.) RV. 6, 23, 4. मेदे मेदे हि नो ददिर्दृष्या गवाम्-जुक्ततुः 1, 81, 7. ददिष्मिन्नापांसि वाजान् 2, 17, 8. 37, 1. 2. 4, 24, 1. 8, 21, 17. 24, 3 u. s. w.

ददित् (von दद्, दा) m. *Bewahrer, Besitzer* (nach MANU. Geber): अर्चिन्नस्य ते देव सोम सुवीर्यस्य रायस्पोषस्य ददितारः स्याम VS. 7, 14.

ददत्तेय (von दद्) adj. *ved. wohl was man sehen möchte, sehenswerth* P. 3, 4, 14, Sch. — Wohl fehlerhaft für ददत्तेय.

ददत् (von 1. दद्) P. 3, 2, 178, Vārtt. 4. दीर्घतीति ददत् VOP. 26, 71.

ददशानैपवि (द० von दद् + पवि) adj. *dessen Radspur man sieht, von Agni* RV. 10, 3, 6.

दद्दु m. 1) Bez. einer Gattung von Hautausschlag, namentlich einer Form von Aussatz UGÉVAL. zu UNĀDIS. 1, 92. SUPR. 1, 31, 17. 194, 2. दद्दुवः 2, 289, 3. दद्दुकुष्ठानि 1, 268, 2. 17. 2, 175, 4. दद्दु f. Vārtt. und PAT. zu P. 5, 2, 100. UGÉVAL. BHAR. zu AK. ÇKDR. SUPR. 2, 66, 6. VARĀN. BRH. S. 31, 14. Vgl. दद्दु. Geht auf दद् bersten zurück. — 2) Schildkröte UNĀDIVY. im SĀṆKSHIPTAS. ÇKDR.

दद्दुक m. = दद्दु 1. ÇABDAR. im ÇKDR.

दद्दुघ्न (दद्दु + घ्न) 1) adj. *den Aussatz vertreibend. — 2) m. N. eines Strauchs, Cassia Tora Lin., AK. 2, 4, 5, 12. H. 1138. Psoralea corylifolia Lin. (vulg. काकुचु) RATNAM. 60. Die Samen der letzten Pflanze werden nach AINSLIE 2, 141 wirklich gegen Aussatz und andere Hautkrankheiten gebraucht. दद्दुघ्न ÇABDAR. im ÇKDR.*

दद्दुर्ण (von दद्दु) adj. *mit Aussatz behaftet* gaṇa पामादि, Vārtt. und PAT. zu P. 5, 2, 100. AK. 2, 6, 2, 10. H. 459, v. l. दद्दुर्ण RAMĀN. zu AK. ÇKDR. — Vgl. दद्दुर्णा.

दद्दुरोगिन् (von दद्दु + रोग) adj. *dass.* AK. 2, 6, 2, 10. H. 459, v. l. — Vgl. दद्दुरोगिन्.

दद्दु, दद्दुघ्न, दद्दुर्ण s. u. दद्दु, दद्दुघ्न, दद्दुर्णा.

दध्, दधते halten; geben; reduplic. Nebenform von धा DĀTUP. 2, 7. — intens. 2. imperat. दादधि P. 8, 2, 37, Sch.

दध (von धा) adj. *verleihend* P. 3, 1, 139. — Vgl. इलादध.